

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- hyväksymään kanteen ja toteamaan yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 (nykyisin asetus N:o 207/2009) vastaiseksi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 21.9.2011 asiassa R 1612/2010-2 tekemän päätöksen, jolla kumottiin SMHV:n väiteosaston 20.7.2010 väitemenettelyssä nro B 1344995 tekemä päätös ja jolla hylättiin hakemus nro 938.133 kyseessä olevan merkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi kansainväliseen rekisteriin luokkiin 29 ja 30 kuuluville tavaroille
- velvoittamaan vastaajan ja mahdollisen väliintulijan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut sekä hallinnollisissa väite- ja valitusmenettelyissä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanaosan ”Maestro de Oliva” sisältävä kuviomerkki luokkiin 29 ja 30 kuuluville tavaroille

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Carapelli Firenze SpA

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki ”MAESTRO” luokkiin 29 ja 30 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja hakuksen hylkääminen niiden tavaroiden osalta, joille rekisteröintiä on haettu

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja tähän liittyvien säännösten rikkominen, koska se, miten vastapuoli käyttää väitteensä tueksi esittämänsä tavaramerkkiään, merkitsee tietoista muutosta kyseisen tavaramerkin edustamaan tavaramerkin alkuperäiseen käsitteeseen, mikä muuttaa merkittävästi tavaramerkin ”MAESTRO” erottamiskykyä, ja asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseessä olevien vastakkaisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

Kanne 9.1.2012 — Andechser Molkerei Scheitz v. komissio

(Asia T-13/12)

(2012/C 89/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Saksa)
(edustaja: asianajaja H. Schmidt)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II muuttamisesta stevioliglykosidien osalta annettu komission asetus (EU) N:o 1131/2011 on kumottava siltä osin kuin siinä hyväksytään Stevia rebaudiana Bertoni -kasvin lehdistä uutettujen stevioliglykosidien käyttö vain elintarvikelisiä aineina mutta ei maatalousperäisinä kasveista saatavina elintarvikkeiden ainesosina tai aromivalmisteina
- on todettava periaatteellisesti, että Euroopan unionilla on velvollisuus korvata kantajalle vahinko, joka on aiheutunut siitä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II muuttamisesta stevioliglykosidien osalta annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1131/2011 hyväksytään Stevia rebaudiana Bertoni -kasvin lehdistä uutettujen stevioliglykosidien käyttö vain elintarvikelisiä aineina mutta ei maatalousperäisenä kasveista saatavina elintarvikkeiden ainesosina tai aromivalmisteina ja että muut yritykset käyttävät tästä syystä stevioliglykosideja tavanomaisten maitotuotteidensa valmistuksessa ja saavat siten kilpailuetua kantajaan nähden, koska kantaja ei biomeijerinä ja luonnonmukaisten tuotteiden valmistajana voi asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja asetuksen N:o 889/2008 säännösten perusteella käyttää stevioliglykosideja elintarvikelisiä aineina, vaikka se uuttaisi sen luonnonmukaisesti viljellyistä Stevia-kasvin lehdistä unionin oikeudessa luonnonmukaisille tuotteille hyväksytyllä menetelmällä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II muuttamisesta stevioliglykosidien osalta annetun komission asetuksen (EU) N:o 1131/2011 (1) siltä osin kuin siinä hyväksytään Stevia rebaudiana Bertoni -kasvin lehdistä uutettujen stevioliglykosidien käyttö vain elintarvikelisiä aineina mutta ei maatalousperäisenä kasveista saatavina elintarvikkeiden ainesosina tai aromivalmisteina.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi olennaisilta osin neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: ”non ultra vires” -periaatteen loukkaaminen

Kantaja esittää ensinnäkin, että komissio piti Stevia rebaudiana Bertoni -kasvin lehdistä uutettuja stevioliglykosideja virheellisesti elintarvikelisiä aineina ja antoi siten riidanalaisen asetuksen sille kuuluvan toimivallan ylittäen. Stevioliglykosidit valitaan erityisesti makunsa vuoksi. Niitä ei siten käytetä elintarvikelisiä aineina teknologisista tarkoitusta varten asetuksen (EY) N:o 1333/2008 (2) 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla vaan kyseisen asetuksen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa tarkoitettulla tavalla aromin ja/tai maun lisäämiseen. Niinpä stevioliglykosideja on pidettävä kasviperäisinä elintarvikkeiden ainesosina tai aromivalmisteina. Tästä syystä komissio on ylittänyt toimivaltansa.

- 2) Toinen kanneperuste: yhdenvertaista kohtelua koskevan perusoikeuden loukkaaminen

Toiseksi kantaja esittää, että sen perusoikeutta yhdenvertaiseen kohteluun mielivaltaisen toiminnan kiellon merkityksessä on loukattu, sillä se ei biomeijerinä voi valmistaa ja myydä biojogurtta, jossa on luonnonmukaisia stevioliglysideja, kun taas sen jogurttia tavanomaisen maanviljelyksen avulla valmistavat kilpailijat saavat käyttää stevioliglysideja. Luonnonmukaisten stevioliglysidien käyttäminen elintarvikelisäaineena on kielletty asetuksen (EY) N:o 834/2007 ⁽³⁾ 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, jonka mukaan tuotannossa saa käyttää vain luonnonmukaisille tuotteille sallittuja elintarvikelisäaineita. Tällainen hyväksyminen ei perustu asetuksen (EY) N:o 889/2008 ⁽⁴⁾ 27 artiklan 1 kohdan a alakohtaan eikä ainetta ole sisällytetty kyseisen asetuksen liitteessä VIII olevan A jakson sallittujen aineiden luetteloon. Niinpä komissio virheellisesti antanut etua tavanomaisten tuotteiden tarjoajille ja rajoittanut kilpailua markkinoilla, kun se on hyväksynyt stevioliglykosidit vain elintarvikelisäaineina.

- 3) Kolmas kanneperuste: omaisuudensuojaa koskevan perusoikeuden ja elinkeinonharjoittamisen vapauden loukkaaminen

Kolmanneksi kantaja vetoaa siihen, että sen perusoikeutta omaisuudensuojaan ja elinkeinonharjoittamisen vapautta on loukattu.

- 4) Neljäs kanneperuste: perusteiden puutteellisuus

Asetus N:o 1131/2011 on kantajan mukaan lisäksi perusteltu puutteellisesti, sillä johdanto-osan perustelukappaleissa ei mainita, miksi ainoastaan maun lisäämiseen, makeuttamiseen ja yrttimakuuvahteen antamiseen käytettäviä stevioliglykosideja pidetään elintarvikelisäaineina.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II muuttamisesta stevioliglykosidien osalta 11.11.2011 annettu komission asetukset (EU) N:o 1131/2011 (EUVL L 295, s. 205).

⁽²⁾ Elintarvikelisäaineesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1333/2008 (EUVL L 354, s. 16).

⁽³⁾ Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28.6.2007 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 834/2007 (EUVL L 189, s. 1).

⁽⁴⁾ Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annettu neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5.9.2008 annettu komission asetukset (EY) N:o 889/2008 (EUVL L 250, s. 1).

Kanne 16.1.2012 — Hagenmeyer ja Hahn v. komissio

(Asia T-17/12)

(2012/C 89/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Moritz Hagenmeyer (Hampuri, Saksa) ja Andreas Hahn (Hannover, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Teufer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan tiettyjen sairauden riskin vähentämiseen viittaavien elintarvikkeita koskevien terveysväitteiden hyväksynnän epäämisestä 16.11.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1170/2011 (EUVL L 299, s. 1) siltä osin kuin se koskee kantajan hakemaa väitettä ”merkittävien vesimäärien säännöllinen nauttiminen voi torjua nestehukan syntymisen riskiä ja siihen liittyvän suorituskyvyn laskua” ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 ⁽¹⁾ mukaan elintarvikkeita koskevat terveysväitteet ovat kiellettyjä, jollei komissio ole hyväksynyt niitä mainitun asetuksen mukaisesti ja jolleivät ne sisälly hyväksytyjen väitteiden luetteloon.

Kyseinen kanne kohdistuu tiettyjen sairauden riskin vähentämiseen viittaavien elintarvikkeita koskevien terveysväitteiden hyväksynnän epäämisestä 16.11.2011 annettuun komission asetukseen (EU) N:o 1170/2011 ⁽²⁾ siltä osin kuin siinä evättiin seuraavan sairauden riskin vähentämiseen liittyvän terveysväitteen sisällyttäminen hyväksytyjen väitteiden luetteloon: ”Merkittävien vesimäärien säännöllinen nauttiminen voi torjua nestehukan syntymisen riskiä ja siihen liittyvän suorituskyvyn laskua”.

Kantajat esittävät kanteensa tueksi yhdeksän kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: ”Riskitekijän” nimeämisen tarpeettomuus